

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2839/2548

นายมานิตย์ วรรณารักษ์โจทก์ ร้อยตำรวจโทประจวบ ชันทองจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 850, ป.พ.พ. มาตรา 852

ย่อ / หลักกฎหมาย

บันทึกตกลงช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมระหว่างจำเลยกับ ม. มีข้อความระบุว่าจำเลยตกลงนำรถยนต์ของ ม. ซึ่งเกิดอุบัติเหตุในครั้งนี้ไปทำการตรวจซ่อมให้อยู่ในสภาพใช้งานได้ตามปกติ และตกลงช่วยเหลือเป็นค่าสินไหมให้แก่ ม. ที่ได้รับบาดเจ็บตอนท้ายมีข้อความว่า คู่กรณีไม่มีการเรียกร้องหรือฟ้องร้องค่าเสียหายใดอันเกิดจากเรื่องนี้อีกทั้งทางแพ่งและอาญา ซึ่งคู่กรณีโดย ม. และจำเลยได้ลงลายมือชื่อในบันทึกดังกล่าว ถือเป็นสัญญาประนีประนอมยอมความตาม ป.พ.พ. มาตรา 850 และพฤติการณ์หลังเกิดเหตุที่โจทก์มอบให้ ม. ไปตกลงกับจำเลยเรื่องค่าซ่อมรถและค่าเสียหายและโจทก์ยอมรับบันทึกดังกล่าว จึงฟังได้ว่าโจทก์ได้เซตให้ ม. เป็นตัวแทนของโจทก์ในการทำสัญญาประนีประนอมยอมความดังกล่าว โจทก์จึงสันนิษฐานที่จะเรียกร้องในมูลละเมิดจากจำเลย คงได้สิทธิเรียกร้องตามสัญญาประนีประนอมยอมความตามมาตรา 852

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยชำระเงินจำนวน 382,850 บาท ให้แก่โจทก์พร้อมดอกเบี้ย อัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จ จำเลยให้การ ขอให้ยกฟ้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยชำระเงินจำนวน 346,550 บาท พร้อมดอกเบี้ยแก่โจทก์ จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 5 พิพากษากลับ ให้ยกฟ้อง โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ประการแรกว่าบันทึกตกลงช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมระหว่างจำเลยกับนายมนู วรรณารักษ์ ตามเอกสารหมายเลข จ.8 เป็นสัญญาประนีประนอมยอมความซึ่งมีผลให้ความรับผิดชอบของจำเลยที่มีต่อโจทก์ในมูลละเมิดระงับสิ้นไปหรือไม่ ตามบันทึกตกลงช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมเอกสารหมายเลข จ.8 เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับโจทก์คดีนี้มีข้อความระบุว่าจำเลยตกลงนำรถยนต์คันหมายเลขทะเบียน ป - 1033 ลำปาง ของนายมนู ซึ่งเกิดอุบัติเหตุในครั้งนี้ไปทำการตรวจซ่อมให้อยู่ในสภาพใช้งานได้ตามปกติ โดยจะทำการซ่อมให้เสร็จภายใน 1 เดือน นับแต่วันที่รับรถไปจากพนักงานสอบสวน และตกลงช่วยเหลือเป็นค่าสินไหมแก่นายมนูที่ได้รับบาดเจ็บเป็นเงินจำนวน 10,000 บาท กับเป็นค่าสิ่งของที่นายมนูขนานมาที่รถและได้รับความเสียหายเป็นเงินจำนวน 10,000 บาท และตอนท้ายมีข้อความว่า คู่กรณีจะไม่มีการเรียกร้องหรือฟ้องร้องค่าเสียหายใดอันเกิดจากเรื่องนี้อีกทั้งทางแพ่งและทางอาญา ซึ่งคู่กรณีโดยนายมนูและจำเลยได้ลงลายมือชื่อในบันทึกดังกล่าว แม้เอกสารหมายเลข จ.8 จะระบุว่าบันทึกตกลงช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาข้อความตามบันทึกดังกล่าวแล้ว เห็นว่า เป็นสัญญาประนีประนอมยอมความตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 850 ซึ่งนายมนูผู้รับมอบอำนาจให้ฟ้องคดีจากโจทก์เบิกความว่า หลังเกิดเหตุจำเลยได้ทำบันทึกตกลงว่าจะชดใช้ค่าเสียหายให้แก่พยานตามเอกสารหมายเลข จ.8 และโจทก์เบิกความว่า หลังทราบข่าวรถชน โจทก์รีบเดินทางไปที่เกิดเหตุแต่ไม่พบนายมนูพบแต่รถยนต์ของโจทก์ โจทก์มอบให้นายมนูไปตกลงกับจำเลยเรื่องค่าซ่อมรถและค่าเสียหายตามบันทึกเอกสารหมายเลข จ.8 และโจทก์ยอมรับบันทึกดังกล่าว

ทั้งโจทก์และนายมนูยังเบิกความสอดคล้องต้องกันว่า ได้มอบให้จำเลยนำรถยนต์ของโจทก์ไปซ่อม
ที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร โจทก์และนายมนูเคยไปดูรถที่อู่เห็นรถจอดทิ้งไว้เฉยๆ ไม่ได้ซ่อม ดังนี้
ข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้ว่า โจทก์ได้เชิดให้นายมนูเป็นตัวแทนของโจทก์ในการทำสัญญา
ประนีประนอมยอมความตามบันทึกเอกสารหมายเลข จ.8 โจทก์จึงสิ้นสิทธิที่จะเรียกร้องในมูลละเมิด
จากจำเลย คงได้สิทธิเรียกร้องตามสัญญาประนีประนอมยอมความตาม
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 852 ฎีกาของโจทก์ในข้อนี้ฟังไม่ขึ้น ไม่จำต้องวินิจฉัย
ฎีกาของโจทก์ข้ออื่นเพราะไม่ทำให้ผลของคดีเปลี่ยนแปลงไป ศาลอุทธรณ์ภาค 5 พิพากษา
ชอบแล้ว ฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น" พิพากษายืน

องค์คณะ

สมชัย เกษขุมพล · ไพศาล เจริญวุฒิ · สุमितร์ สุภาคุลย์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/2839/2548>